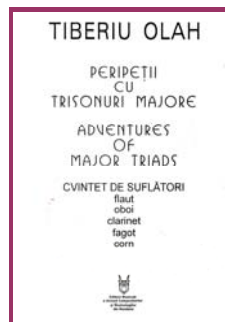


PERIPEȚII CU TRISONURI MAJORE, cvintet de suflători (1993)



„o esență tare, un etalon al proporțiilor, o expresie complexă dar condensată a unei altfel de tonalități – un etalon de DO.” (Carmen Popa - *Etaloane de interpretare*, în *Actualitatea muzicală*, nr. 151, II/iunie 1996)

„o reevaluare a ideii de consonanță, pornind de la arhetipul acordului major (esență a „interiorității” sunetului, prin sinteza primelor 5 armonice naturale). Această structură „hors-temps” este proiectată în timp cu ajutorul a două tehnici definitorii pentru muzica lui Olah: dispersarea în spațiu și superpozabilitatea (a se vedea și *Simfonia a II-a – Peripeții cu trisonuri majore și pentatonii*). Rezultatul nu este o întoarcere la tonalitate, ci o configurare a unei „para-” sau „supratonalități”.” (Olguța Lupu- *Prezentare a lucrării* apărută în caietul-program al S.M.C., ediția a XVIII-a, 2008)